

Arrest

nr. 163 582 van 7 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART loco advocaat M. LYS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te hebben, etnisch tigrinya en orthodox christene te zijn, en op 24 mei 1991 geboren te zijn te Senafe, in het land Eritrea. U liep school tot u de 8e graad van het onderwijs beëindigde in de maand juni van 2011. U, alsook anderen, werden opgedragen naar het militair trainingskamp te 'Wia' te gaan, daar jullie te oud bevonden werden om nog langer school te lopen. U wou dit niet, en besloot het land te verlaten. U verliet Eritrea dezelfde maand, samen met enkele andere personen, te voet en ging naar Ethiopië. Te Ethiopië werd u ondergebracht in het vluchtelingenkamp 'Mai Aini', waar u verbleef tot juni 2014, het moment waarop u met behulp van een smokkelaar naar Soedan reisde. U verbleef te Soedan gedurende een week te Khartoem, waarna u uw reis voort zette naar Libië. In de loop van de maand augustus 2014, stak u per boot de Middellandse Zee over, en

reisde u naar Italië. Na 1 dag in Italië, zette u uw reis naar België verder, waar u aankwam op 18 augustus 2014. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 19 augustus 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet aannemelijk bevonden worden, en u hieromtrent meerdere ongeloofwaardige verklaringen aflegde.

Als eerste dienen uw verklaringen opgemerkt met betrekking tot het Eritrees-Ethiopisch grensconflict.

Gevraagd van wanneer tot wanneer u in de stad Senafe, te Eritrea, woonde, antwoordde u er gewoond te hebben **vanaf uw geboorte [24/05/1991] tot uw vertrek uit Eritrea in 2011** (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd in welke andere Eritrese steden u reeds geweest bent, antwoordde u **nooit elders heengegaan te zijn** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u ooit tijdens uw leven gedurende een bepaalde periode de stad Senafe heeft moeten verlaten, ontvluchten, misschien wanneer u nog een kind was, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). **Gevraagd of u ooit, in uw hele leven, andere mensen gezien heeft die de stad Senafe ontvluchtten**, antwoordde u opnieuw ontkennend. **Gevraagd of u in uw hele leven, ooit oorlog zag in uw land [Eritrea]**, antwoordde u **wederom ontkennend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). U gevraagd of het land Eritrea – sinds de onafhankelijkheid van Eritrea – ooit al conflicten kende met andere landen, antwoordde u dan weer bevestigend, en verklaarde u dat, in het jaar 1999, een hotel werd verwoest te Senafe, alsook het ziekenhuis door Ethiopië. U erop gewezen dat enkele momenten voor deze verklaring, u nog opperde nooit oorlog meegemaakt of gezien te hebben in uw land, verklaarde u – de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, negerend – dat het in uw wijk gebeurde, en u het dus zag. U nogmaals gevraagd waarom u dan eerst zei nooit oorlog te hebben gezien uw land, antwoordde u – uiterst vaag – dat u bedoelt 'nu' – waarmee u hoogstwaarschijnlijk bedoelt dat er op heden geen gewapend conflict plaatsvindt in Eritrea, hetgeen niet relevant is gezien de vraag die u werd gesteld, luidde of u "ooit", in uw hele leven oorlog zag of meemaakte". Gevraagd wat er dan gebeurde in het jaar 1999, u aan uw verklaring herinnerd dat Ethiopische troepen het ziekenhuis en een hotel verwoestten, en gevraagd waarover dat alles ging, antwoordde u - weinig verhelderend – dat ze bombardeerden. Gevraagd waarom ze dit deden, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat er gevochten werd. Opnieuw gevraagd waarom er dan gevochten werd, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of de Ethiopische troepen enkel Senafe bombardeerden, dan wel of ze meer deden dan dat, antwoordde u enkel te weten dat ze Senafe bombardeerden. Gevraagd of u er dan geen enkel idee van heeft waarover dit conflict tussen Eritrea en Ethiopië ging, antwoordde u enkel te weten dat er gevochten werd, en u het niet meer weet. Gevraagd of u ooit hoorde van Zalambessa, antwoordde u ontkennend. **Bovenstaande verklaringen doen ernstig en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde Eritrese nationaliteit –en herkomst. Immers, zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, gebeurden de door u genoemde vernietiging van een hotel en ziekenhuis te Senafe – naast vele andere gebouwen die vernietigd werden, die u onvermeld liet – na het Ethiopisch grondoffensief in mei 2000, toen u 9 jaar oud was, waarbij de gehele nues zoba [tweede grootste administratieve indeling in Eritrea] Senafe door Ethiopische grondtroepen werd bezet gedurende ongeveer een jaar, en werd de stad Senafe door het Ethiopisch leger bezet gedurende tien maanden – van juni 2000 tot maart 2001. De stad Senafe leed erg onder deze bezetting, tijdens dewelke ziekenhuizen, scholen, politiekantoor, rechtbank en administratieve gebouwen werden vernietigd, en private huizen geplunderd. Grote aantallen mensen ontvluchtten de stad Senafe en de nues zoba Senafe, hoewel een beperkt aantal personen bleven in het door Ethiopië bezet gebied. Voorts valt te lezen dat de bevolking die woont in de stad en nues zoba Senafe tijdens het drie jaar durende grensconflict met Ethiopië, geconfronteerd werden met continue en vaak herhaalde ontheemding, en de bevolking erg afhankelijk was van noodhulp. Dat u, dit gegeven zijnde, opperde nooit oorlog gezien of meegemaakt te hebben in Senafe, en u – wanneer u, meer algemeen, gevraagd werd of er ooit conflicten waren tussen Eritrea en andere landen, plots opperde dat u zich (enkel) herinnert dat een hotel en een ziekenhuis werden vernield, maar u er geen idee van heeft waarover dit conflict ging, of waarom er werd gevochten, is allerm minst overtuigend. Immers, dat u enkel zou weten dat een hotel en ziekenhuis werden vernietigd (iets dat u zich wel zou herinneren), maar er klaarblijkelijk niet van op de hoogte bent dat de stad Senafe gedurende tien maanden door een buitenlandse mogendheid werd bezet – die grote vernietigingen aanbracht in de stad – en het grootste deel van de bevolking de stad ontvluchtte,**

doet volledig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde afkomst uit Senafe, waar u ononderbroken gewoond zou hebben van 1991 tot 2011.

Voorts kunnen meerdere van uw verklaringen worden opgemerkt, waaruit een complete onvertrouwdheid blijkt met de zaken die u zelf aanbrengt, en waarover u zelf spreekt.

U verklaarde dat Senafe gelegen is in de 'zoba' [= 'regio'; grootste administratieve indeling in Eritrea] Debub (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd waar in de zoba Debub, de stad Senafe gelegen is, antwoordde u – vreemd genoeg – in de '**nus-zoba Debub**' ['nus-zoba' = 'sub-regio'; 2e grootste administratieve indeling in Eritrea]. Gevraagd of er dan een nus-zoba bestaat met de naam 'Debub', antwoordde u – uw vorig antwoord wijzigend – nus zoba Senafe. **Gevraagd wat een 'zoba' eigenlijk is, en of u dat kunt uitleggen, antwoordde u – vaagweg en uiterst kort – dat 'zoba' als een dorp is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd wat het verschil is tussen een 'zoba' en een dorp, antwoordde u – vaagweg en de vraag simpelweg ontwijkend – dat 'het' onderverdeeld is in zoba Maekel, zoba Debub, enz. U gesteld dat dat wel kan zijn, maar opnieuw gevraagd wat het verschil is tussen een 'zoba' en een dorp, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag en beknopt – dat **het zoals een dorp en een stad is**. U geconfronteerd met de vaststelling dat uw vage vergelijking niet erg begrijpelijk is, en gevraagd of u ook kunt uitleggen wat u ermee bedoelt, antwoordde u – de vaagheid en onbegrijpelijkheid enkel vergrotend – dat **'zoba Debub zoals dorpen is, en zoba Maekel als de stad'**. Opnieuw gevraagd wat u daar dan mee wilt zeggen, en u gesteld dat van u verwacht wordt dat u gewoon, in concreto, uitlegt wat een 'zoba' is, antwoordde u – nog steeds geen antwoord biedend op de u gestelde vraag – dat er een verschil is tussen zoba Maekel en zoba Debub (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wat dat verschil dan inhoudt, antwoordde u – opnieuw duidelijk met opzet in vage, nietszeggende frasen – **dat 'een stad een stad is en een dorp een dorp'**. U opnieuw de vraag gesteld wat een zoba is, en of u nu eens gewoon kunt uitleggen wat u bedoelt wanneer u spreekt over een 'zoba', antwoordde u – opnieuw in termen van holle, nietszeggende frasen – dat 'zoba is zoba Debub'. U er door de protection officer op gewezen dat deze zelf in België woont, en deze de term 'zoba' niet kent, en opnieuw gevraagd wat dat is, een zoba, antwoordde u – nog onbegrijpelijker dan uw vorige antwoorden – **dat een zoba betekent 'datgene wat grenst aan Debub'**. U de vraag daarna nogmaals twee keer gesteld, blijft u de vraag ontwijken. **U uiteindelijk gevraagd of u dan gewoon niet weet wat een zoba is – hoewel u dit woord zelf meermaals hanteerde om uw stad van herkomst te lokaliseren in Eritrea – antwoordde u het niet te weten**. Gevraagd of u weet wat een 'nus zoba' ofte 'sub-zoba' dan betekent, antwoordde u op gelijkaardige, nietszeggende wijze, 'Subzone Senafe' en 'dat wat grenst aan subzone Senafe'. **Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u niet het minste idee heeft waar de woorden 'zoba' en 'nus zoba' – die u zelf meermaals hanteerde tijdens het gehoor, om plekken in Eritrea te lokaliseren – naar zouden verwijzen**. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat het land Eritrea in 6 administratieve regio's – ofte 'Zoba's' – onderverdeeld is, en elk van deze zoba's op zijn beurt onderverdeeld is 'nus zoba's' ofte 'subregio's'. **Dat u tijdens het gehoor op het CGVS, de termen 'zoba' en 'nus zoba' hanteerde om plaatsnamen te lokaliseren – aldus blijk gevend van uw geopperde Eritrese afkomst - maar u dan – wanneer ingegaan wordt op de betekenis van deze termen, en u de simpele vraag gesteld werd wat u ermee bedoelt en wat een 'zoba eigenlijk is – helemaal niet blijkt te weten waar u het zelf over heeft, en dit zelfs niet bij benadering kan uitleggen, maar enkel opzettelijk vage, nietszeggende en ontwijkende antwoorden geeft, wijst enkel op een gebrekkige, en selectief ingestudeerde kennis, die helemaal niet weet te overtuigen**.

Uw complete onwetendheid over bepaalde zaken waarover u spreekt, blijkt verder ook in onderstaande vaststellingen. Zo verklaarde u **dat uw echtgenoot, voor hij Eritrea ontvluchtte, als soldaat was aangesteld te Assab, en uw broer Tedros – die stierf in het jaar 2010 – ook aangesteld was als soldaat in Assab** (zie gehoorverslag CGVS, p. 22 en 25). **Gevraagd in welke zoba de stad Assab gelegen is, antwoordde u zoba Debub** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of Assab dan in dezelfde zoba gelegen is als de zoba van waar u afkomstig bent [Debub], antwoordde u dan weer ontkennend. U gesteld dat u toch uit de zoba Debub afkomstig bent, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat u dan bedoelt, antwoordde u dat u weet dat Assab in de zoba Debub gelegen is, maar niet in dezelfde regio als waar u van afkomstig bent. Gevraagd of u reeds wist dat Assab in de zoba Debub gelegen is wanneer u zelf nog in Eritrea woonde, dan wel of dit iets is dat u pas later van anderen vernomen heeft, antwoordde u dat u dat al hoorde wanneer u zelf nog in Eritrea was. **Het dient echter vastgesteld dat, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, de stad Assab geenszins in zoba Debub gelegen is, maar in het uiterste zuiden van de zoba 'Debubawi Keyh Bahri' [ofte 'Zuidelijke Rode Zee'] gelegen is**. U verklaarde voorts dat uw moeder geboren is te Ghindae, maar gevraagd in welke zoba deze plek gelegen is, antwoordde u opnieuw dat deze plaats **in zoba Debub gelegen is**, en bevestigde u verder dat Ghindae in dezelfde zoba gelegen is als de zoba waar u woonde - Debub (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Het dient echter vastgesteld dat, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, de**

stad Ghindae geenszins in zoba Debub gelegen is, maar wel in de zoba 'Semienawi Keyh Bahri' [ofte 'Noordelijke Rode Zee']. Het dient opgemerkt dat deze verklaringen, de hierboven reeds gemaakte vaststelling – namelijk dat u blijkt geeft van oppervlakkige en gebrekkig ingestudeerde kennis, die op geen enkele wijze weet te verduidelijken wanneer er verder wordt op ingegaan – verder bevestigt.

Gevraagd welke dorpen er zoal in de omgeving van Senafe gelegen zijn, antwoordde u Piassa, Afoma, Tisha, Hamboka, Metera, Tsorona, Mekayeh, Adi Abagie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u kunt uitleggen hoe men van Senafe naar Tsorona kan gaan, antwoordde u enkel dat u er niet ging, en u enkel weet dat Tsorona in de regio gelegen is. Gevraagd of u dan de route kan uitleggen van Senafe naar Adi Bagie, antwoordde u dat u er niet ging, en u er enkel passeerde op weg naar Ethiopië. Gevraagd of u 'Ksad Emba' kent, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat ook in de regio van Senafe gelegen is, maar gevraagd of u kunt uitleggen hoe men van Senafe naar Ksad Emba gaat, en welke dorpen men onderweg passeert, antwoordde u opnieuw enkel dat u er niet ging. Verder herkende u de naam 'Adi Baker' als een dorp in de omgeving van Senafe, maar u weet opnieuw niet uit te leggen hoe men van Senafe naar Adi Bagie zou kunnen gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd om de weg uit te leggen van Senafe naar Mekayeh, antwoordde u opnieuw dat er u niet ging, aangevend dat u het niet weet. Ook het dorp 'Adi Messahal' oppert u te herkennen als dorp in de omgeving van Senafe, maar u bleek opnieuw niet in staat uit te leggen waar deze plek ergens in zoba Debub gelegen zou zijn. Voorts opperde u dat uw vader geboren werd te Serha, maar gevraagd waar Serha gelegen is, wist u enkel dat dit in zoba Debub gelegen is (hoewel uit bovenstaande blijkt dat u evenmin weet wat een zoba is), maar wist u voorts niet aan te geven waar Serha ergens in zoba Debub gelegen zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 22).

Gevraagd hoe u – en de andere personen met wie u samen Eritrea verlaten zou hebben – wisten waarheen jullie dienden te gaan, om richting de Ethiopische grens te gaan, en hoe jullie zich daartoe oriënteerden, antwoordde u dat een vriendin van u die samen met u het land verliet, de route tot Embalakha kende, jullie vanaf dan een 'risico' namen, en verklaarde u verder dat jullie toen een 'willekeurige richting' uitgingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd hoe jullie dan jullie weg vonden, antwoordde u dat het door geluk was. Gevraagd of u dan net zo goed een verkeerde richting had kunnen uitgaan, en ergens in het Eritrese binnenland had kunnen uitkomen, antwoordde u – verrassend genoeg – bevestigend. **Het dient vastgesteld dat uw erg summiere geografische kennis van de streek waar u gedurende 20 jaren geleefd zou hebben, geenszins overtuigt, en uw verklaring dat u een 'risico' nam wanneer u Eritrea verliet, en een willekeurige richting uitging die evengoed de verkeerde richting had kunnen zijn, wijst op een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen, gezien het geenszins aannemelijk is dat iemand die zijn of haar leven op het spel zet, door het illegaal verlaten van het land via een streng bewaakte landsgrens, zich zonder meer zou laten leiden door 'geluk' en zomaar een richting uitgaat, zonder te weten waarheen deze gaat.**

U gevraagd hoe nummerplaten van voertuigen eruit zien in Eritrea, antwoordde u niet veel meer te weten, en verklaarde u vaagweg dat u zich wit herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p. 39). Gevraagd wat er dan wit was, antwoordde u weinig verhelderend 'de kleur'. Gevraagd of u doelt op de kleur van de letters, van de cijfers, dan wel van de achtergrond, antwoordde u – opnieuw vaagweg en de vraag ontwijkend – 'van het plakkaat'. Gevraagd of er slechts één type nummerplaat bestaat, dan wel of er verschillende soorten nummerplaten bestaan, antwoordde u het niet meer te weten. Gevraagd of u in Eritrea ooit televisie keek, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u naar 'Eri-tv' keek (zie gehoorverslag CGVS, p. 38). Gevraagd wat u zou bekijken op Eritv, antwoordde u dat u naar de nieuwsuitzending keek. Gevraagd in welke taal het nieuws wordt voorgelezen, antwoordde u in de taal Tigrinya. Gevraagd of het nieuws enkel in de taal Tigrinya wordt voorgelezen, antwoordde u dat u enkel naar de uitzending in de taal Tigrinya keek, gezien u enkel deze taal machtig bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 39). Gevraagd of er ook nieuwsuitzendingen waren in andere talen, dan wel of de nieuwsuitzendingen op Eri-tv enkel in de taal Tigrinya zijn, antwoordde u herhalend dat u het enkel in de taal Tigrinya volgde. U gesteld dat het feit dat u enkel de taal Tigrinya machtig bent, toch niet betekent dat u niet kunt weten of er ook nieuwsuitzendingen waren in andere talen – in tegenstelling zelfs, gezien u geen enkele andere taal machtig bent, zouden nieuwsuitzendingen in andere talen u net opgevallen moeten zijn – antwoordde u het niet te weten. **Het dient opgemerkt, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat Eri-tv haar nieuwsuitzendingen uitzendt in de talen Tigrinya, Tigre, Arabisch en Engels. Dat u niet blijkt te weten óf er nieuwsuitzendingen in verschillende talen bestaan op Eri-tv, hoewel u opperde dat u de nieuwsuitzendingen op deze zender soms volgde gedurende het door u geopperde 20-jarige verblijf in Eritrea – overtuigt niet, en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst.**

Tot slot dienen de door u afgelegde tegenstrijdige en foutieve verklaringen opgemerkt.

U verklaarde in Eritrea school te hebben gelopen, de eerste vijf graden van het onderwijs gevolgd te hebben in Fisho, en de graden 6 tot 8 te Metera (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u de achtste graad beëindigde, antwoordde u ontkennend. Gevraagd wanneer u ophield met schoollopen, antwoordde u dat dat in de maand Sene [=juni] van het jaar 2011 was. Gevraagd of u toen de 8e graad niet beëindigd had, antwoordde u dat u te oud was, en wijzigde u nadien uw vorige verklaring en verklaarde u dat u de 8e graad wél beëindigde. Gevraagd waarom u voorheen net het omgekeerde beweerde, antwoordde u zich 'vergist' te hebben. U verklaarde dat u 13 jaar oud was wanneer u begon met schoollopen, en u nooit tweemaal dezelfde graad deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u er zeker van bent dat u 13 jaar oud was wanneer u begon met schoollopen, antwoordde u bevestigend. U gevraagd hoe het mogelijk is dat u de 8e graad beëindigde in het jaar 2011, gezien u – volgens uw verklaring begonnen te zijn met schoollopen op de leeftijd van 13 en de door u opgegeven geboortedatum op 24 mei 1991 – de eerste graad pas aanvatte in het jaar 2004, antwoordde u begonnen te zijn met schoollopen in het jaar 2003. Gevraagd of u dan toch geen dertien was wanneer u begon met schoollopen, en u uitgelegd dat u – volgens uw opgegeven geboortedatum – geen 13 jaar oud kan zijn geweest in 2003, herhaalde u dat u 13 jaar oud was wanneer u begon met schoollopen. Nadat u er nog 4 maal op gewezen moest worden dat het onmogelijk is dat u begon met schoollopen in het jaar 2003 op de leeftijd van 13 jaar, gezien uw verklaarde geboortedatum in het jaar 1991, antwoordde u uiteindelijk dat u het zich niet goed herinnert, en u misschien wel begon in het jaar 2004. Afgezien van de vaststelling dat uw wijzigende verklaringen niet meteen weten te overtuigen, dient vastgesteld dat als u inderdaad in het jaar 2004 pas zou zijn begonnen met schoollopen, het niet langer mogelijk is dat u de 8e graad reeds beëindigde in de maand juni van het jaar 2011, gezien dat zou betekenen dat u 8 schooljaren beëindigde in de loop van slechts zes jaren. Uw verklaringen zijn onderling tegenstrijdig, en uw onvermogen dit te verklaren, hoewel u hiertoe uitgebreid de kans kreeg, doet verder afbreuk aan de hierboven reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw geopperde Eritrese nationaliteit –en afkomst. Gevraagd in welke maand het orthodox-religieuze feest 'Lidet' ofte 'Kerstmis' wordt gevierd, antwoordde u dat dit in de maand tiri [=januari] plaatsvindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wanneer in de loop van de maand tiri 'Lidet' gevierd wordt, antwoordde u op de eerste (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of het orthodox kerstfeest dan op dezelfde dag als nieuwjaar gevierd wordt, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat u die dag dan vierde – het orthodoxe kerstfeest 'Lidet', dan wel nieuwjaarsdag – antwoordde u dat u ze beide vierde (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u daarvan ook herinneringen heeft, dat u op die dag zowel 'Lidet' als nieuwjaar vierde, antwoordde u enigszins ontwijkend, dat u zich herinnert dat jullie kerstmis vierden op Lidet en toen de boom 'aanstaken', en jullie op nieuwjaar allemaal verzamelden en het samen vierde. Gevraagd of dat dan op dezelfde dag was, antwoordde u dat u zich dat inderdaad zo herinnert. Ter bevestiging gevraagd of u zich herinnert dat u beide feesten op dezelfde dag vierde, antwoordde u opnieuw bevestigend. **Het dient opgemerkt, zo blijkt ook uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie, dat 'Lidet' – het orthodoxe kerstfeest – helemaal niet wordt gevierd op de eerste januari, maar wel op datum van 7 januari. Nieuwjaarsdag wordt in Eritrea inderdaad op de eerste januari gevierd. Dat u meent te 'weten' dat Lidet en nieuwjaarsdag op dezelfde dag gevierd worden in Eritrea, en u zelfs oppert daarvan ook herinneringen te hebben, doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de hierboven reeds volledig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u beweerde Eritrese nationaliteit –en herkomst, daar deze verklaringen volledig foutief zijn.**

Gevraagd of u, sinds uw vertrek uit Eritrea, ooit nog contact gehad heeft met mensen in Eritrea, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u dan geen familieleden wou contacteren, om hen bijvoorbeeld te zeggen dat u ok bent, antwoordde u opnieuw ontkennend. Gevraagd waarom niet, gaf u als reden dat het [mobiele] netwerk niet goed is. Wanneer u later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd waar u het geld vandaan haalde om de mensensmokkelaar te betalen die u naar Soedan bracht, hetgeen volgens uw verklaring \$900 bedroeg, antwoordde u, dat u naar uw moeder te Senafe telefoneerde, en verklaarde u dat zij het geld transfereerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). U verklaarde eveneens dat uw moeder \$ 1600 dollar betaalde voor uw reis van Soedan naar Libië (zie gehoorverslag CGVS, p. 33 en 34). U herinnerd aan uw verklaring dat u nooit enig contact had met mensen in Eritrea sinds uw vertrek uit het land, verklaarde u dat u wel zei dát er een netwerk was (zie gehoorverslag CGVS, p. 33) – daarbij gemakshalve negerend dat u het slechte netwerk net als reden vermeldde waarom u nooit iemand contacteerde. U erop gewezen dat u óók zei nooit iemand in Eritrea te hebben gecontacteerd sinds uw vertrek uit het land, antwoordde u ontwijkend dat uw moeder het geld overmaakte. U verklaarde verder dat uw moeder ook \$900 dollar betaalde voor uw reis van Soedan naar Libië. **Dat u plots gewag maakt van telefonisch contact met uw moeder die te Senafe woont, en verklaarde dat ze voor u geld overmaakte, wanneer u werd gevraagd waar u het geld vandaan haalde om de mensensmokkelaar te betalen – hoewel u eerder tijdens het gehoor verklaarde nooit enig contact te hebben gehad met mensen in Eritrea sinds uw**

vertrek uit het land, en u bij deze verklaring bleef, wanneer u ter bevestiging gevraagd werd of u uw familie dan niet eens contacteerde – overtuigt niet, en wijst er enkel op dat u uw antwoorden simpelweg bijstelt naargelang de u gestelde vragen.

U verklaarde verder **dat u in Eritrea beschikte over een studentenkaart en een schoolcertificaat** (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). Gevraagd of u uw moeder nooit vroeg om die zaken op te sturen, antwoordde u dat het niet gemakkelijk is te communiceren en er meestal geen elektriciteit is. U erop gewezen **dat u er volgens uw eigen verklaringen wel in slaagde om uw moeder grote bedragen geld te laten transfereren vanuit Eritrea, en gevraagd waarom ze u dan geen schoolkaart zou kunnen opsturen, antwoordde u – opnieuw een nieuwe reden gevend – dat u het was die de documenten bijhield en u zelfs niet weet waar deze zouden zijn. Opnieuw dient vastgesteld dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt naargelang de vragen die u werden gesteld en de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd. Dat uw moeder u voorts geen enkel document zou kunnen opsturen u betreffende, hoewel ze wel in staat geweest zou zijn om meermaals grote geldbedragen in vreemde valuta te transfereren in Eritrea, overtuigt niet.**

U verklaarde, wat betreft uw reisweg na uw vertrek uit het vluchtelingenkamp te Ethiopië, dat u vanuit Soedan naar Libië reisde, u in Libië **naar Benghazi werd gebracht**, u gedurende een maand in een het huis van de mensensmokkelaar verbleef, en u dan **van Benghazi naar de kust ging**, om nadien naar Italië te reizen (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd of u dan **de hele tijd in Benghazi was**, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u ooit hoorde van 'Izalviya', antwoordde u bevestigend. **U verklaarde voorts, hiernaar gevraagd, dat u twee weken te Izalviya verbleef**, nadat u Libië binnen gekomen was. Gevraagd **waarom u dat dan niet zei wanneer u eerder de vraag gesteld werd waar in Libië u heen ging** nadat u er aankwam, antwoordde u dat u ziek was, en u zich daarom niet herinnert waar u was – hetgeen een eerder vreemde verklaring is, gezien u het zich wel blijkt te herinneren, en ook op de DVZ verklaringen hieromtrent aflegde en er niet opperde dat u het vergat (zie 'Verklaring DVZ', p. 12, punt 40). Gevraagd **of u ooit in Tripoli was, antwoordde u bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Gevraagd waarom u dit alles zelf niet weet te zeggen, verklaarde u er gepasseerd te zijn op weg naar zee. U erop gewezen **dat u tijdens het gehoor op de DVZ helemaal niet verklaarde dat u ooit in Benghazi verbleef, wijzigde u uw verklaringen en stelt u dat u 'Tripoli' bedoelde wanneer u het over Benghazi had**. Gevraagd hoelang u dan in Tripoli verbleef, antwoordde u een maand. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het **gehoor op de DVZ opperde slechts 1 dag in Tripoli te zijn gebleven**, antwoordde u simpelweg en zonder meer dat u er een maand verbleef. U erop gewezen **dat u op de DVZ eveneens verklaarde 2 maanden te Izalviya te zijn gebleven, antwoordde u – uw verklaring zonder meer ontkennend – dat u dat niet zei**. Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u telkens uw verklaringen bijstelt naargelang de vragen die u werden gesteld, en de zaken waarmee u werd geconfronteerd, allerm minst overtuigen, en de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen, enkel bevestigt. **Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst, helemaal niet aannemelijk, noch geloofwaardig worden bevonden**. Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerd Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van uw beweerd nationaliteit en afkomst, noch ter ondersteuning van de beweerd problemen die u gekend zou hebben, noch ter ondersteuning van de door u geopperde reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggesteund mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Kopij van Eritrese studentenkaart van verzoekster”, “Kopij van het “student report” van verzoekster”, “Kopij van de studentenkaart van haar zus”, “Kopij van de “admission card” tot de examens van de 8ste graad van verzoekster”, “Kopij van de Eritrese identiteitskaart van haar moeder” en “Kopij van de DHL enveloppe waarmee zij die documenten ontving”.*

Ter terechtzitting legt verzoekster vijf kopieën, twee studentenkaarten en een enveloppe neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 oktober 2015 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, par. 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* en van *“de algemene zorgvuldigheidsplicht”*. Zij voert tevens een beoordelingsfout aan.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over *“het bepalen van de nationaliteit en het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd”*.

Verzoekster meent dat zij wél *“verschillende informatie”* heeft kunnen geven over haar directe omgeving en dat zij wél *“persoonlijke kennis”* over haar ruimere omgeving heeft aangetoond.

Zij stelt dat zij eigenlijk niet weet wanneer zij geboren is en dat zij aldus inderdaad haar leeftijd niet zelf kan bepalen en daarom aan de protection officer vroeg hoe oud zij was toen zij school begon. Zij denkt dat zij school begon toen zij 13 was en vermeldt dat zij zo laat begon omdat zij ziek was toen zij een kind was. Zij benadrukt dat zij nooit buiten Senafe is gegaan en dat zij haar vader nooit gekend heeft.

Verzoekster bevestigt dat zij *“soms vreemde antwoorden”* geeft waaruit volgens haar *“niet kan worden afgeleid of zij de gevraagde informatie wel of niet kent, of zelf of ze de vraag goed begrijpt”*. Zij geeft enkele voorbeelden uit het gehoor, waaruit zou blijken *“dat verzoekster soms een verwarde gedachtegang vertoont, of dat er daar tenminste vragen rond gesteld kunnen worden”*. Zij meent dat haar verklaringen aantonen dat zij *“verwarde verklaringen aflegde, wat vragen rijst over de capaciteit van verzoekster om haar asielrelaas voor te leggen”*.

Volgens verzoekster zijn haar verklaringen over de “Noordelijke Rode Zee” *“gewoon niet te begrijpen en laten niet toe om conclusies te trekken over kennis of onwetendheid van verzoekster”*. Hetzelfde geldt, aldus verzoekster, ook voor de naam van de zee die aan Eritrea ligt: *“Zij kent de naam van de zoba die aan zee gelegen is, maar zij kent de naam van de zee niet terwijl die inbegrepen is in de naam van de zoba. Zij kent ook de naam van de stad en de haven van Batse die langs de zee is en dat deze stad in de zoba ‘noordelijke rode zee’ gelegen is. Ook deze verklaringen zijn niet te begrijpen. Verzoekster lijkt ook weinig belang te hechten aan de naam van plaatsen of zeeën, omdat zij de middellandse zee, die zij overgestoken heeft en waar zij risico’s liep voor haar leven, als de “Libische zee” noemt.”*

Ook haar verklaringen over de oorlog in haar kinderjaren laten volgens verzoekster niet toe *“een standpunt in te nemen over haar kennis of onwetendheid”*. Zij stelt: *“Ook deze verklaringen zijn niet te begrijpen : men kan niet zeggen dat men nooit oorlog gezien heeft en getuigen van de vernieling van gebouwen in eigen wijk door Ethiopische troepen tijdens een conflict tussen Ethiopië en Eritrea die ertoe leidde dat er buitenlandse vredestroepen in Senafe aankwamen.”*

Haar verklaringen over de oorlog waarvan ze getuige was, over wat een zoba is, een sub zoba, en hoe deze in de administratieve organisatie van Eritrea een plaats vinden, wijzen er volgens verzoekster op *“dat haar verklaringen verwarring aantonen”*.

Over de talen die in de nieuwsuitzendingen gebruikt worden voert verzoekster aan dat zij *“het niet weet aangezien se er niet naar kijkt en zij alleen Tigrinya spreekt”*.

Het feit dat zij op het gehoor verklaarde dat 'Lidet' en nieuwjaar op dezelfde dag gevierd zou zijn is, aldus het verzoekschrift, *"niet doorslaggevend om op zich de nationaliteit van verzoekster te betwisten"*.

Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing genomen werd op elementen die *"geen enkele betrekking hebben op haar onmiddellijke of ruimere levensomgeving. Dat betreft namelijk de leeftijd waarop zij school begon te lopen, haar reisroute, het feit dat zij per toeval de juiste weg naar Ethiopië nam en het feit dat zij al dan niet contacten heeft met mensen in Eritrea sinds haar vertrek."*

Zij besluit dat *"niet genoeg rekening werd gehouden met het profiel van verzoeker en de informatie die zij correct weergaf over haar directe levensomgeving"*: *"Verzoekster brengt verschillende elementen naar voren die wel aantonen dat de Eritrese nationaliteit heeft en het CGVS heeft met de kennis waarover verzoekster wel blijkt te beschikken onvoldoende rekening gehouden."*

Vervolgens klaagt verzoekster aan dat geen onderzoek gevoerd werd naar *"de vervolgingsvrees van verzoeker in haar land van haar gewone verblijfplaats"*. Zij meent dat *"als het CGVS de Eritrese nationaliteit betwist moet hij het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land voeren en dit land bepalen door overwegingen in rechte en/of in feite adequaat uiteen te zetten"*. Zij hekelt dat *"de bestreden beslissing zet de redenen niet uit waarom het CGVS de asielaanvraag niet onderzoekt ten aanzien van Ethiopie, of een ander land die hij bepaalt of waarom hij het land ten aanzien van dewelke de asielaanvraag onderzocht moet zijn niet kan bepalen"*, terwijl *"verzoekster heeft inderdaad verklaard dat zij sinds 2011 in Ethiopie verblijft in de vluchtelingenkamp 'Mai Ani' waar zij geconfronteerd werd met moeilijkheden en problemen met de overheid"*.

Verzoekster geeft theoretische beschouwingen over de erkenning van de vluchtelingenstatus ten aanzien van Eritrea, dan wel Ethiopië, en over de bewijslast en het voordeel van de twijfel.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster haar de subsidiaire bescherming toe te kennen. Zij voert aan dat *"de C.G.V.S. haar weigering op geen enkele grond steunt. Geen enkele passage in de bestreden beslissing betreft de aanvraag van het subsidiaire beschermingsstatuut."*, terwijl zij *"nochtans eveneens de vraag (heeft) geuit dat hem het subsidiaire beschermingsstatuut zou toegekend worden aangezien zij het risico loopt ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van diezelfde wet, hetgeen slaat op « marteling of mensonwaardige of denigrerende behandelingen »"*.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen: *"De beslissing is voornamelijk gebaseerd is op enkele lacunes in de verklaringen van verzoekster, die bij huidig verzoekschrift tegengesproken werden of waarop een bevredigende verklaring werd gegeven. Verzoekster maakt ook aannemelijk dat, als haar Eritrese nationaliteit betwist word, haar vrees voor vervolging ten aanzien van Ethiopie onderzocht moet worden. Als u Raad oordeelt dat hij niet genoeg informatie zou hebben om het land van gewone verblijfplaats van verzoekster te bepalen of over de gegrondheid van de vrees van verzoekster in Ethiopie, kan een nieuw gehoor kan opheldering brengen. Hoe dan ook, het risico op uitwijzing van Ethiopie naar Eritrea zou onderzocht moeten worden, alsook de juridische en praktische mogelijkheden om er bescherming en verblijf te verkrijgen."*

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens haar de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing *"te vernietigen en de zaak te verwijzen naar het C.G.V.S. zodat zij kan overgaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen betreffende de punten aangehaald in dit beroep"*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerdde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 24 mei 1991 geboren te zijn in Senafe, zoba Debub, Eritrea en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2011, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 20 jaar in Senafe, Eritrea heeft gewoond, alwaar zij ook 8 jaar school zou hebben gelopen. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Eritrea een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en sociologische kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo bleek verzoekster onaannemelijk onwetend over de geografische en administratieve aspecten van Eritrea. Zij kon niet aangeven wat een zoba is, of waarin het verschilt met een dorp of een stad. Zij beweerde verkeerdelijk dat Assab - waar haar echtgenoot en broer aangesteld waren als soldaten - in zoba Debub, waarvan zij afkomstig is, gelegen is, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Assab in het uiterste zuiden van de zoba 'Debubawi Keyh Bahri' ('Zuidelijke Rode Zee') ligt. Voorts verklaarde zij dat haar moeder geboren is te Ghindae en dat deze plaats ook in haar zoba Debub gelegen is (gehoor, p. 23), terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat deze stad in de zoba 'Semienawi Keyh Bahri' ('Noordelijke Rode Zee') ligt. Zij stelde dat haar vader geboren werd te Serha, maar wist enkel dat dit in zoba Debub gelegen is, doch niet waar ergens in zoba Debub (gehoor, p. 22). Zij kon verschillende dorpen opsommen die in de omgeving van Senafe gelegen zijn - Piasa, Afoma, Tisha, Hamboka, Metera, Tsorona, Mekayeh, Adi Abagie (gehoor, p. 7) -, maar kon niet aangeven hoe men van Senafe kan gaan naar Tsorona, naar Adi Bagie of naar Mekaye. Zij gaf ook aan Ksad Emba, Adi Baker en Adi Messahal te (her)kennen, maar wist niet hoe men van Senafe naar deze plaatsen gaat (gehoor, p. 8). Ten slotte kon verzoekster niet verklaren hoe zij tijdens haar vlucht tot aan de Ethiopische

grens geraakte, daar zij beweerde dat zij en de personen met wie zij vluchtte vanaf Embalakha een 'risico' namen en een 'willekeurige richting' uitgingen (gehoor, p. 29).

2.6. Eveneens frappant is verzoeksters onwetendheid over het Eritrees-Ethiopisch conflict en de impact ervan op haar regio. Verzoekster verklaarde aanvankelijk dat zij gedurende haar leven nooit oorlog zag in haar land en dat zij nooit andere mensen had gezien die de stad Senafe ontvluchtten (gehoor, p. 26). Daarna stelde zij wel dat, in het jaar 1999, een hotel en een ziekenhuis te Senafe werd verwoest door Ethiopië, maar zij kon niet aangeven waarom er gevochten werd of waarover dit conflict tussen Eritrea en Ethiopië ging. Verzoeksters verklaringen over hoe haar regio ten tijde van het conflict zijn dermate ontoereikend dat haar aanwezigheid aldaar niet kan aangenomen worden. Immers uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Senafe zwaar getroffen werd bij het Ethiopisch grondoffensief in mei 2000, toen verzoekster 9 jaar oud was en de gehele nues zoba Senafe werd gedurende ongeveer een jaar door Ethiopische grondtroepen bezet. De stad Senafe zelf bleef gedurende tien maanden, van juni 2000 tot maart 2001 door het Ethiopisch leger bezet en leed erg onder deze bezetting, tijdens dewelke ziekenhuizen, scholen, het politiekantoor, de rechtbank en administratieve gebouwen werden vernietigd, en private huizen werden geplunderd. Vele mensen ontvluchtten de stad Senafe en de nues zoba Senafe en slechts een beperkt aantal personen bleven in het door Ethiopië bezet gebied. Van een kind van 9/10 jaar kan verwacht worden dat ze dit kan plaatsen en weet wat met de burens, familie en vriendinnetjes gebeurde. De bevolking die in de stad en nues zoba Senafe bleef wonen tijdens het drie jaar durende grensconflict met Ethiopië, werd herhaaldelijk ontheemd zodat de bevolking erg afhankelijk was van noodhulp. Dat verzoekster aldus enkel zou weten dat een hotel en ziekenhuis werden vernietigd, maar niet kon aangeven dat de stad Senafe gedurende tien maanden door een buitenlandse mogendheid werd bezet, die grote vernietigingen aanbracht in de stad, en dat het grootste deel van de bevolking de stad ontvluchtte, is onaanvaardbaar en waardoor er geen enkel geloof kan gehecht worden aan haar geopperde afkomst uit en ononderbroken verblijf in Senafe.

2.7. Verder stelt de Raad vast dat verzoekster wisselende en tegenstrijdige verklaringen aflegde over of zij de achtste graad van de school beëindigde en over wanneer en hoe oud zij was toen zijn begon met schoollopen, dat zij verklaarde dat 'Lidet' en nieuwjaar op dezelfde dag gevierd worden, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat 'Lidet' op 7 januari en nieuwjaarsdag op 1 januari gevierd wordt, dat zij niet correct kon aangeven hoe nummerplaten van voertuigen eruit zien in Eritrea (gehoor, p. 39) en dat zij stelde dat zij naar nieuwsuitzendingen op 'Eri-tv' keek (gehoor, p. 38) maar niet wist of er ook nieuwsuitzendingen waren in andere talen, terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat Eri-tv haar nieuwsuitzendingen uitzendt in de talen Tigrinya, Tigre, Arabisch en Engels.

2.8. In het verzoekschrift wordt bevestigd dat verzoekster *"soms vreemde antwoorden"* geeft waaruit volgens haar *"niet kan worden afgeleid of zij de gevraagde informatie wel of niet kent, of zelf of ze de vraag goed begrijpt"*. Zij meent dat *"verzoekster soms een verwarde gedachtegang vertoont, of dat er daar tenminste vragen rond gesteld kunnen worden"* en dat haar verklaringen aantonen dat zij *"verwarde verklaringen aflegde, wat vragen rijst over de capaciteit van verzoekster om haar asielrelaas voor te leggen"*. Volgens haar zijn haar verklaringen over de "Noordelijke Rode Zee" *"gewoon niet te begrijpen en laten niet toe om conclusies te trekken over kennis of onwetendheid van verzoekster"* en zijn haar verklaringen over de oorlog in haar kinderjaren *"niet te begrijpen : men kan niet zeggen dat men nooit oorlog gezien heeft en getuigen van de vernieling van gebouwen in eigen wijk door Ethiopische troepen tijdens een conflict tussen Ethiopië en Eritrea die ertoe leidde dat er buitenlandse vredestroepen in Senafe aankwamen."* Haar verklaringen over de oorlog waarvan ze getuige was, over wat een zoba is, een sub zoba, en hoe deze in de administratieve organisatie van Eritrea een plaats vinden, wijzen er volgens verzoekster op *"dat haar verklaringen verwarring aantonen"*.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zij aan cognitieve problemen lijdt. Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden *"verwarde gedachtegang"*, *"verwarde verklaringen"* en *"verwarring"* van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag. Zo werd verzoekster aan het begin van haar gehoor op het Commissariaat-generaal verteld dat zij het diende te melden als er vragen zijn die zij niet begreep (p. 2 gehoorverslag CGVS). Verzoekster heeft echter op geen enkel moment specifieke opmerkingen gemaakt in verband met problemen waardoor zij verward zou zijn om zich bepaalde feiten te herinneren. Bij de vraag of verzoekster nog iets aan haar asielrelaas had toe te voegen, maakte zij ook geen melding van verwarrende vragen of een verwarde toestand waarin zij zou verkeren.

De Raad benadrukt nog dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor verzoeksters vaagheid omtrent de door haar zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoekster de vragen goed begreep, maar dat zij de vragen op incoherente wijze beantwoordde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoekster haar verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en zij met concrete informatie wordt geconfronteerd.

Bovendien blijkt uit het verhoorverslag dat verzoekster wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden. Ook in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoekster wél "*verschillende informatie*" heeft kunnen geven over haar directe omgeving. Dit ondergraft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat haar geestelijke en/of cognitieve toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.9. De bij het verzoekschrift gevoegde en ter zitting neergelegde "*Kopij van het 'student report' van verzoekster*", "*Kopij van de studentenkaart van haar zus*" en "*Kopij van de Eritrese identiteitskaart van haar moeder*" betreffen slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

2.10. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan de verweernota veelvuldige fraude met identiteits- en andere officiële stukken uit Eritrea die ook gemakkelijk in het buitenland kunnen worden aangekocht. De Eritrese stukken dienen dan ook met de nodige zorgvuldigheid te worden onderzocht.

De ter zitting neergelegde "*Eritrese studentenkaart van verzoekster*" en "*'admission card' tot de examens van de 8ste graad van verzoekster*" kunnen verzoeksters geloofwaardigheid niet herstellen. Een document dient, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*. Verzoekster legde immers wijzigende en onaannemelijke verklaringen af omtrent haar schoollopen te Eritrea. Zo verklaarde zij aanvankelijk dat zij de achtste graad niet beëindigde, maar wijzigde zij vervolgens haar antwoord en stelde zij dat zij de achtste graad wél beëindigde. Verder beweerde verzoekster dat zij 13 jaar oud was wanneer zij begon met schoollopen en dat zij nooit tweemaal dezelfde graad deed (gehoor, p. 19). Toen zij erop gewezen werd dat het niet mogelijk is dat zij de achtste graad beëindigde in het jaar 2011, gezien zij volgens de opgegeven geboortedatum van 24 mei 1991 de eerste graad pas zou hebben aangevat in 2004, wijzigde verzoekster nogmaals haar verklaringen en stelde zij dat zij begon met schoollopen in het jaar 2003. Het is echter ook onmogelijk dat verzoekster begon met schoollopen in het jaar 2003 op de leeftijd van 13 jaar, gezien zij verklaarde geboren te zijn in het jaar 1991. De "*admission card*" vermeldt overigens een andere geboortedatum dan degene die verzoekster tijdens haar asielprocedure opgaf. Volgens de "*admission card*" werd verzoekster geboren op 29 januari 1993 en volgens de studentenkaart was zij 18 jaar toen zij de achtste graad volgde in het schooljaar 2010-2011.

Verzoeksters verklaringen zijn incoherent, terwijl documenten slechts geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen. De bewijswaarde van de schooldocumenten wordt nog verder ondergraven nu ze gedeeltelijk gefotoshopt zijn (zie studentennummer), voorts taalfouten bevatten en ten slotte ingevuld zijn in potlood en dus gemakkelijk te wijzigen zijn.

De "*Kopij van de DHL enveloppe waarmee zij die documenten ontving*" en de ter zitting neergelegde enveloppe kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen, gezien niet blijkt welke stukken hiermee verstuurd werden, noch wat de authenticiteit en bewijswaarde van de documenten zou zijn.

2.11. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst uit Eritrea. Bijgevolg is de argumentatie in het verzoekschrift over het beoordelen van haar vervolgingsvrees ten aanzien van Eritrea niet relevant.

2.13. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat geen onderzoek gevoerd werd naar *“de vervolgingsvrees van verzoeker in haar land van haar gewone verblijfplaats”*, gezien verzoekster van oordeel is *“als het CGVS de Eritrese nationaliteit betwist moet hij het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land voeren en dit land bepalen door overwegingen in rechte en/of in feite adequaat uiteen te zetten”* en zij hekelt dat *“de bestreden beslissing zet de redenen niet uit waarom het CGVS de asielaanvraag niet onderzoekt ten aanzien van Ethiopië, of een ander land die hij bepaalt of waarom hij het land ten aanzien van dewelke de asielaanvraag onderzocht moet zijn niet kan bepalen”*, terwijl *“verzoekster heeft inderdaad verklaart dat zij sinds 2011 in Ethiopië verblijft in de vluchtelingenkamp ‘Mai Ani’ waar zij geconfronteerd werd met moeilijkheden en problemen met de overheid”*, merkt de Raad op dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of, indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. De Raad kan hierbij volstaan met vast te stellen dat verzoekster haar beweerde Eritrese nationaliteit op geen enkele wijze adstrueert.

2.14. In hoofde van verzoekster kan geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Enkel kan vastgesteld worden dat verzoekster meent dat haar leven aldaar geen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.16. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

Besluit

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK